

Já chválím Boha svého, jenž mne ze dna zvedá

Ich lobe meinen Gott, der aus der Tiefe mich holt

Hans-Jürgen Netzt 1979, J.T. 2025

Christoph Lehmann 1979

D hmi emi7 A7 D A7

1. Já chvá-lím Bo - ha své - ho, jenž mne ze dna zve - dá, ať zno - vu ži - ji.
 2. Já chvá-lím Bo - ha své - ho, jenž mi u - cá - že směr k do - bré - mu dí - lu.
 3. Já chvá-lím Bo - ha své - ho, jenž mé sl - zy stí - rá, ať mám proč smát se.

G A7 D hmi emi7 A7 D A7

Já chvá-lím Bo - ha své - ho, jenž mne zba-ví pout, ať zpří-ma krá - čím.
 Já chvá-lím Bo - ha své - ho, jenž mi slo-va dá, ať mou-dře mlu - vím.
 Já chvá-lím Bo - ha své - ho, jenž strach tlu-mí můj, ať vol - ně dý - chám.

G emi A7 D G D hmi emi7 A7 D hmi

Bo-hu buď na ze-mi slá-va, ať chvá - la zní ve všech do-mech a

emi7 A7 D D C C A4 A7 gmi C7

li - dé zač-nou zpí-vat a zpěv stou-pá k ne-bi výš. Bo-hu buď slá - va a

F F Es C F F Es A7 D A7

li - dem po - koj, Bo-hu buď slá - va a li - dem po - koj, po-koj na ze - mi.